

Pumpin Tomis
Pietuvos Evangeliku
Siėlias

Užkūra kaina 15 Centų

Įkeina kas savaitę

Metams užsisakymas
2 litai

Mr. 9 (148)

1938 m. vasario mėn. 27 d.

4 metai

Szwenti žmonės.

Būkite Dievo sekotojai, kaip mylimi vaikai, ir elgtės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save įdavė už mus Dievui atnašą ir auką meilam kvapai. Paleistuvystė ir bet koks netyrumas ar godulystė tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip prittinka šventiesiems; nė begėdystė, nei paikos žekos, nei juokavimas, kas neprittinka, bet welk dėkojimas. Nes žinokite ir supraškite, kad nė wienas paleistuwis ar suteptas, ar gobžas, juk tai yra stabmeldystė, neturi Kristus ir Dievo karalystėje tėwainystės. Niekam nebuokite suwedžioti sawes tuščiais žodžiais, nes dėl ty dalų Dievo ruštybė ateina ant netikėjimo waiky. Nebūkite jų daininkai. Ritados jūs buwote tamšybė, dabar esate šwieša Wiešpatyje. Elgtės kaip šwiešos waikai. Nes šwiešos waifiai apšreikškin wifokiu gerumu, teišbe ir tieša. Efez. 5. 1-9.

Apraštalas Powilas, rašydamas sawo laišką ešezicziamis, jį adresawo: „Szwentiesiems Ešeze“. Sei šiomis dienomis i koki kaimą arba miestelį ateity laiškas su antrašte: „šzwentiesiems“, paštas tikrai nufimines nežinoty, ką daryti ir kam tą laišką reikty įteikti. Gal ir pats parapijos kunigas nustebes klausty, kas galėjo užrašyti toki leišką adresą.

Birmiesiems krikščionims tai buwo wifai suprantamas daiktas, nes jie jautėsi šwentai, ir jie gyweno kaip šwentieji. Sei mes šiomis dienomis girdime apie šwentuosius, tai mūsų waizduotėje pasirodo šwentiųjų paweišlai, wienuoliai ir wienuolės.

Ap. Powilo šwentaisiais pažymėti žmonės nebuwo nei wienuoliai, nei ordenų steigėjai, bet wifai kuklūs, paprasti darbininkai, šeiminingės ir motinos. Sie neturėjo ir šwentumo pašwaištės apie galwas kaip tai tenka matyti paweišluoje. Sie buwo tokie pat žmonės kaip ir mes. O wis dėlto jie buwo šwenti.

Szwenti žmonės yra tie, kurie palikę nuodėmės naktį, įžengė i sawo Wiešpaties ir Šganytojo atleidimo šwiešą. Sie įstiktino ir išpažino, kad jų senasis žmogus nuodėmės suwedžiotas ir kad jie Kristus malone gali būti apwalnti. Tikra atgaila jie dowanojo sawo ėirdi Žėjui, kurs wifai atnaujina ir kurs kiekwienam atgailaujancziam žmogui turi paruošę naują žmogų, kurs pagal Diewą sutwertas tikrame teišume ir šwentume. Ir taip šwenti žmonės tie, kuriems Žėjus nuwilklo wisus jų nuodėmių skarmalus, o apwilklo meilės rūbus.

Tokiais šwentais galime būti ir mes, jei nuoširdžiai išpažįstame sawo nuodėmes. Tokiais šwentaisiais mes neturime būti, jei norime būti išganyti. Žmonės, kurie glaudžiasi prie Žėjaus, kaip waikas glaudžiasi prie motinos arba tėwo, kurie nepaįstamai stengiasi eiti Jo pėdomis kaip Diewo sekėjai ir kurie tik apšunkinta ėirdimi ir labai sužeista sąžine gali nuodėmauti, nes jie juk žino, kiek kainawo Žėjui juos išganyti. Tokie žmonės po kiekwienuo pikto darbo parausta, nes jie jaučia atkreiptą i juos Kristaus nuliudusį weidą.

Ir šwenti žmonės nėra be ydos ir nenuodėmingi an-

gelai. Be nuodėmės buwo tik wienas Šganytojas. Ir „teišusis gali puliti kasdien septynis kartus“. Ir tikintis Diewo waikas gali kartais puliti, bet wis dėlto jis yra tikrame kelyje pastui Šganytoją. Pasaulio žmogus, imant pasauliecziu atimis tinkamai ir nepeiktinai elgiafi bet, wis dėlto, netampa išganyto dalwyiu, kadangi jis eina netikruoju, bet placziuoju keliu, kurs atitolina nuo Diewo.

Suk kiekwienam aišku, kad waikas sawo tėwo atywaizdoje nefalbės gedikly bliuznijimy. Bet kadangi Diewo žmogus nuolatai gywena Diewo atywaizdoje ir elgiafi saws Šganytojo atyje, tai sawaimy suprantamas daiktas, kad jis sušwaldo, atsargiai elgiafi ir wijados tiria, kas patinka Wiešpacziui. Szwentieji šioje žemybėje niekuomet nėra taip šwenti, kad jiems nebereikėty stengtis tapti wis šwentenšniais. Tai nenupelnyta dowana, jei žmogus gauna nuodėmių atleidimą, jei Šganytojas reikfia nuodėmininkui ne teišės aštrumą, bet malonę, jei Žėjus sawo žodžio galybe sukelia žmoguje atgailą ir apdowanoja apwalntos sąžinės ramybe. Tai wien Diewo malonė, kad tokio diewiktu būdu ir tokioje diewiktoje meilėje iš nufidėjelio tampa šwentasis. Nes kiekwienas nufidėjelis yra šwentas, kada jis tampa apdowanotas Žėjaus malone. Todėl „mylėjime Ji, nes Sis pirm mylėjo mus!“ Argi mes galėtumėm užgauti sawo geradari? Argi mes kasdien neturėtumėm jausti sawo sieloje griaudenimo: „kuomet tamšybė, dabar gi šwiešybė Wiešpatyje“?

Szwenti žmonės tokie, kurie glaudžiasi prie sawo Šganytojo ir wis rūpinasi, kad jie būdami Žėjaus globoje atšitolinty nuo nufidėjimy. Szwenti žmonės tie, kurie leido dangikšajam Daržininkui išrauti sawe iš dumbluotos pasaulio dirwos, o įšodinti Diewo waiky sodnan. Sie leidžia sawo ėaknis giliai Žėjaus malonės dirwon, kad atnešty waifiaus, ne wien lapų, ne wien žiedų, bet waifiaus! Bet „Dwasios waifius yra gėrybė, teišumas ir tieša“.

Taigi ir mes turime būti tokiais žmonėmis, kurius laiškanekšys atrastų, jei laiškas būtų adresuotas „šzwentiesiems“. Kuo labiau pasaulis nutolsta nuo Diewo, tuo labiau yra reikalinga, kad mes taip gywentumėm, kad mus pažintų kaip „šwentuosius“. Amen.

Moterys darbe dėl wargingųjų.

Paskaita, laikyta Sv. Jono Parapijos nario
J. Sprogio, lietuviškoj Moterų Pagalbos
Draugijoje, gruodžio mėn. 1937 metais.

(Pabaiga.)

Prasidėjus karui tarp Vokietijos ir Prancūzijos 1870/71 metais, pradėdama žiūrėti ir į moterų darbą. Pradėdama steigti moterų draugijas placzių mastu. Dabar pradėdama galvoti, kad viešas gyvenimas be organizuotų moterų draugijų neįmanomas. Buvo nustatyta, kad vyrai eina kraštą ginti, moterys turi stoti jų vieton ir padėti ligoninėse ir kitose šelpimo srityse. Pirmą šito laiko buvo nemalonu, moterei gal gėda, ligoninėse slaugyti ligonis.

Prabėgę šimtmečiai rodo, kaip menkai rūpinosi pavar-gusiųjų ir bėdnuolių klausimu. Visokios nelaimės, kaip tuanai, marai ir nederlius išaukdavo masinį wargingumą. Pašalinti nelaimės rūpindavosi valdžia ir wisuomenė. Bet žmonės galvodavo: ateis geresni metai, bus geresnis derlius, pasitaisyš ir wargingųjų reikalai, nes laukų buvo pakankamai. Čia buvo galima rasti uždarbio ir duonos. Miestų buvo mažai ir be to buvo wšiai maži. Mieste gyweno tas, kuris turėjo iš ko pragyventi. Bet pramonei ir technikai tobūlėjant, liaudis daugiau kraustėsi ir būrėsi miestuose ir pasitikėjo daugiau sawo jėgai ir sawo galwo-jimui. Aukščiausias liko antroje eilėje. Ir čia buvo tas pagrindas, kodėl wargingumas ir prasikaltimai bei bedar-bė miestuose pradėjo didėti.

Bet su didejanczia bėda radosi ir didesnis meilės dar-bas, taigi radosi ir daugiau dirbanczių ir aukojanczių.

Gw. bažnyčia Vokietijoje, 1894/5 m. Eisenacho konfe-rencijoje nutarė: bėdnuomenę ir warguolius paguosti bei šuželpiti galima tikrai daugiausiai ir sekmingiausiai per moteris. Nes joks meilės darbas be moterų draugijų, pa-rapijų ribose, neįmanomas.

Anglų tautos moteris Anna More nuftatė maždaug tuose pat metuose sekantį dėsnį: Mieląširdingyste rodyti yra moters pašaukimas ir rūpintis biednaisiais yra jos uždavinys. Elzabet Fry yra pirma moteris, kuri išdryso 1900 metais wiena nueiti į kalėjimą lankyti kalinius, stoti dwašiktuose surinkimuose sąkyklon ir iš čia žmones į meilės darbą įkinkyti.

Ypatingai daug nusipelnė Teodoras Flydneris praėjusiame šimtmetyje, kuris įsteigė Kaiserwerte Rheino pa-kraštyje, diakonisių namus. Čia man teko 1937 m. asme-niška, tą didųjį darbą matyti. Wšias miestas arti 5000 gywentojų namas prie namo, sudaro wien diakonisių ir labdarybės namai.

Pirmajai moterei Amalie Sieweking buvo užmėtinėja-ma, kad moteris stojo wiešumon. Šiandien ir mūsų ir ki-tuose kraštuose steigiamos diakonisių mokyklos, kur mergai-tės ir moterys tam filniam darbui mokinamos.

Šiandien galvojama, kad warguoliai, elgetos ir nu-silpę žmonės žemina tautą, gadina rašę ir silpnina žmonių moralę, bet jeigu dėl jų nieko nedarysime, tai šitą nelaimę dar padidinsime, o juos į bedugnę ir pražūtį nuwarysime. Su ateitis bus tikrai bewiltiška tamsybė.

Daugelis mūsų parapijų neturi organizuotų moterų pagalbų. Tas reiška kad meilės darbai pas mus dar ne-išplėsti, ir mes permažai mokame dirbti ir warguolių rei-kalais rūpintis.

Yra apšaukciuota, kad šelpimas warguolių ir biednuo-menės per draugijas atsieina ir walstybei ir wisuomenei pigiau, negu kad jie lieka nesuželpiti, nepaguosti. Wšku, jeigu nėra duonos, niekas nepaguodžia, niekas nesuželpia, atfiranda wagnstės, teismai ir kalėjimai, kurius wisuomenė turi išlaikyti.

Warguolių reikalui yra susirūpinosios bažnyčios ir wal-džia ir sawiwaldnybės. Nurodytos įstaigos labai palankiai žiūri į moterų draugijas ir jų labdarybės darbus. Nes baž-nyčia ir waldžia wiena negali wšur ir wšų paguosti.

Tai čia ir yra moterų draugijų uždaviniai. Moterys turi burtis į moterų draugijas ir traukti wisuomenę į šitą filnų darbą. Wšį pripažįsta, kad organizuotų moterų waidmuo wisuomenėj, ypacz socialinėj srityj yra negincijamai di-delis ir swarbus. Todėl duodami leidimai šwentadieniais gėlių dienas nulaisyti, per kurias galima gerai suorgani-zawus nemažą sumą pinigų surinkti. Duodami taipgi lei-dimai, pabucziais šitam reikalui rinkti aukas.

Todėl wšios moters į meilės darbą. Viuteris pasakė: geriausiai gywena tas, kuris ne sau gywena ir wargingiau-siai gywena tas, kuris tik sau gywena.

Pagal W. S. Sokubyną — M. 3.

Dwašikčių likimas šių dienų Rusijoje.

Nors dar nedaug teturime ciwilizuotame pasaulyje to-čių walstybių, kuriose būtų griežtai persekiojama religija ir wškas kas su ja susiję, tačiau wieną šitą tokią ran-dame. Čia prisiminsime Rusiją. Wškas: bažnyčios, pa-maldos, dwašikcija, tikybiniiai surinkimai ir wšį dalykai, kurie su tikyba giminiuojasi, komunistinėje Rusijoje per-gywnena sunkius laikus. O taip nesena čia bažnyčia buvo sujungta su walstybe ir laiswai, wryiausybės ne tik kad nesfiraudžiami, bet dar ir remiami čia gyweno tikintieji! Šiandien to nebėr! Dabar ta tikincioji Rusija wirta griežtai bediewiška. Sofia religija netoleruojama, bet wš-kas, kas tikybiška niekinama, darkoma ir išjuociama, o dwašikcija išstiriama iš tarpo šalies piliecių, kaip ne „darbininkiška klasė“ ir jai taikomos sunkios gywenimo aplinkybės. Dabar jau jaučiamas Rusijos wryiausybės šioš toks sušwelnėjimas prieš religiją ir bažnyčią, ta-čiau kas buvo anščiau? Koks skaudus ir erkščecjuotas kelias buvo wšų tikinczių, o ypacz dwašikčių. Pati wal-džia newa nesiliko į tikybos reikalus, tačiau duodama pil-ną laiswę placziai išsišakojusiai ir wryiausybės laikomai organizacijai „Bediewių Lyga“, kurios tikslas yra kaip tik šleibimas prieštikybines propagandas iwairiais būdais ir keliais, neišstiriant ir spaudus, kuriam tikslui leido ir sawo laikraštį „Bezbožnik“ (Bediewis), wryiausybė šqmoningai prisidėjo prie religijos spaudimo walstybėje.

Šią lygą sudaro daugiausiai abiejų lnczių jaunimas, ku-rio pusė susidėda iš iwairių mokyklų auklėtinių, t. y. iš priauganczios inteligentijos kartos. Užėjus lokiai nors ti-kybinei šwentei, šita lyga rengia miestų gatwėse ir aikš-tėse parodas ir šlyščeziai išjuocia tos šwentės apeigas, biauriausiai išdarkydami ir patį tikėjimą. Tai sunkus ir tikrai skaudus smūgis tikintiesiems.

„Bediewių Lygai“ pasidarwawus, šiandien Rusijoje baž-nyčių, klebonijų, surinkimų wietų ir kitų tikybinių įstaigų bewaik jau nebeliko. Sos wšios waldžios rankose ir naudo-jamos ne be tiems reikalams, kokiems jos buvo jų tėwų ir senelių skirtos ir naudojamos. Teatrai, krautuwės, karei-winės, swirnai ir pan. liko iš gražių diewnamių, klebonijų ir kitų žyhtinių įstaigų. Su baldus, papuošalus, šwen-tuosius indus paėmė bediewiškoji waldžia į sawo rankas. Kas žino, gal iš bažnyntinių kielikų dabar komisarai geria swaigų wyną ir piktąžodžiauja prieš Diewą?

Ką weikia dwašikčiai, netekę bažnyčių, klebonijų ir kit.? Šie tikincziuosius kwieczia į priwatiškus namus pamal-doms, kur būriui susirinkus ir išklausus pamaldas, eina į kitus namus, kitam būriui susirinkus atlikti pamaldas. Ir taip pamaldoms kelioliką susirinkimų wienam dwašikčių tenka atlanšyti wiena diena, nes į žmonių gywnamus namus didesniam žmonių štaicziui susirinkti trūksta wietos. Anščiau dwašikčiai gyweno wien iš to, ką į pamaldas susirenkantieji tikintieji šunešė: walgio, drabužių ir tru-putį pinigų.

Bet dwašikčiams to wargo ir gywenimo sunkumo dar neužteko. Walstybėje žmonėms stingant maisto ir iš wal-džios pusės nesiliaužant refwizicijoms, miestuose pradėjo jaustis duonos trūkumas. (Bus daugiau).

Kaip tėvas ir vaikas buvo išgelbėti.

(Pabaiga).

„Ivesk juos į vidų ir duok jiems šiltos sriubos, kol aš ateisiu“, tarė ponias ir vėl ėmė raminti kūdikį, kuris vis verkė.

„Mamyte, ar aš galiu pakviesti tą berniuką, gal jis savo giedojimu Elenytę nuramins?“ klausė Marytė.

„Atvesk jį. Gal Dievas nori, kad aš dėl savo kūdikio neužmirščiau kito bėdų!“

Marytė greit nubėgo į virtuvę ir pakvietė Jonelį. Mandagiai jis įėjo į kambarį ir pasakė „Geras vakaras“.

„Kaip aš girdėjau tu moki giedoti, mano mielas vaikel. Giedok vieną giesmę iš tavo giesmių, gal tavo giedojimas nuramins mano kūdikį.“

Jonelis nedraisiu, bet gražiu balsu pradėjo giedoti:

Ak gražus, ak gražus,
Angelų giedojims bus!
Ak, kad mes sparnus turėtum
Ir nulėkti jau galėtum
Į Ziono ten namus.

Laikė giedojimo kūdikis pasidarė ramesnis ir jo akys pamažu užsimerkė.

Kai jis pabaigė giedoti, ponias girininkienė tarė: „Labai dėkui, kad tu mano kūdikį nuraminai, o dabar einam su tavo tėveliu pasikalbėti!“

Kai jie nuėjo į virtuvę, tėvelis sėdėjo prie ugnia-kuro ir buvo užmigęs.

Pribėgęs Jonelis tarė: „Tėveli, pabusk, ponias girininkienė nori kalbėti,“ bet šis nesijudino.

Kieme sulojo šuo, nes girininkas jau sugrižo. Marytė nubėgo iki durų savo tėvelio sutikti.

„Kur yra tas berniukas, kurį aš čia siunčiau?“ klausė jis.

Jis yra virtuvėje, bet su juo tėvelis sėdi ir miega. Jis tur būt serga“.

„Matyt Dievas nori, kad mano mylima žmona tą vargingą žmogų paimtų savo globon!“ tarė girininkas.

Po trumpos valandėlės pakeleivis gulėjo gražioje lovoje ir šalia jo, jo sūnus Jonelis.

Jo liga nebuvo baisi, nes jis buvo tik atšaldęs ir po kelių dienų pasveiko. Čia jis ir savo gyvenimą pabaigė, o jo sūnus pabaigęs mokslus liko profesorium.

Bet prieš mirdamas tėvas dėkojo Dievui ir tarė savo Sūnui: „Mes nesam verti, kad Dievas mus gelbsti, kaip parašyta: „Ką nei viena akis neregėjo ir nei viena ausis negirdėjo ir nei į vieną širdį neįėjo, tai Dievas padarė tiems, kurie Jį myli“.

Kur yra Dangus?

Vienas turtingas farmeris, kurio pajamos kasmet siekdavo apie 25 000 dolerių, sykį klausė garsaus pamokslininko Jones'o:

— Pasakyk man, kur yra dangus, nes tiek daug kalbi apie jį?

— Aš tamstai pasakysiu, kur jis yra, — atsakė pamokslininkas. — Eikit į miestelį, nupirkit už 25 dolerius valgomų daiktų ir nuvežkit juos vargšei našlei, kuri gyvena už kalnelio. Ji turi tris kūdikius

Kun. P. D a g y s.

Tikėjimas pagal Ap. Povilą.

(Tėsinys).

Be to, Povilas pabrėžia natūralų atmetamojo pagėdavimo pamatavimą. sielą ir kūną, kilme iš kūno, iš įstatymo, kuris valdo mūsų sąnarius ir laikiną kūną ir jo pragaištingumą. Rom. 8,1. Nėra nieko negalimo, nes žmogaus trūkumus, Kristaus veikimas papildo. Jei mes tik kūnas esame, tai vistiek galime džiaugtis, nes Kristus dvasią duoda. Mes esame išliuosuoti nuo blogumo per mirtį, ką matome prie Kristaus Kryžiaus kur kūnas mirčiai buvo paduotas.

Tikėjimas duoda mums ramybę, laisvumą ir vienybę kurių mes iš savęs gauti negalėtume. Jus gauname būdami tik Kristuje, ir turėdami Tą, kuris mus laiko ir apima.

Taipgi pas Povilą, ne mažiau svarbos turėjo tikėjimo atvertimas nuo įstatymo. Nes įstatymas duoda negatyvų išvadų, t. y. patvirtintia peržengimą, pagilina puolimą ir jis tam tikslui Dievo duotas ir yra, bet Povilas visur įdeda malonės veikimą, kurios pagalba tvirtiname tikėjimą Rom. 5,20: „Įstatymas paskui įėjo, kad nuodėmė pasigausintų. Bet kame gausinosi nuodėmė, ten dar labiau gausinosi malonė.“ Gal. 3,22: „Bet Raštas užrakino visa po nuodėme; pažadėjimas turėjo būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.“

Įstatymas ir Kristus, kuriuos reikia skirti, bet su priešingais reikalavimais ir vėl sujungti Dievuje, ima nuodėmių sprendimą per įstatymą, per savo gyvastį ant kryžiaus tampa Aukščiausias Ponas. Tikintis gi, per puolimą, kuris gaunasi per įstatymą, vėliau per atgailą tampa sujungtas su Kristumi. Ti-

kėjimas yra liuosas nuo įstatymo ir įstatymas neliečia to kuris su Kristumi sujungtas yra. O jis atsisikiria nuo Kristaus, tai jis vėl žengia prie įstatymo.

Čia pasireiškia vieningumas Kristaus darbo ir įstatymo. Įstatymas su savo sprendimu apima tą, kuris pasilieka netikėjime ir atsiskiria nuo Kristaus, o jam gražinti laisvumą gali tik Kristus per savo malonę.

Kadangi išteisinanti Dievo valia yra malonė, todėl Povilui tikėjimo teisingumas yra didžiausi vertybė, nes Dievas ir bedievius išteisina per savo sprendimą. Šitas pamatas Dievo minties yra logiškai etiška išvada, kuri apibūdina ir įvertina žemiau negu tą kuris pagal įstatymus elgiasi. Povilas Kristaus dabartį laiko, kaipo neabėjojama, aiškia tikyba, ir sako, kad Dievas nėra patenkintas žmogumi, kuris kritiškai žiūri į gyvenimą ir kuris piktumą pasmerkia. Bet išteisinimas visiems įvyksta. Išteisinimo motyvai yra Dievybė, nes Dievo malonė veikia ir pasiekia visus ir bedievius ir tikinčiuosius, viską atleidžia anuliuoja ir visko suteikia, kad santikį žmogaus su Dievu įvykdyti. Povilas nurodo, kad Abraomo išteisinimas irgi per malonę įvyko ir per tą malonės akta supratimą koks yra biblijoj atvaizduotas. Povilas nenori išteisinimą tikrai į Dievo mintijimą manymą įtraukti, bet pareikšti, kad tikėjimas ne iš naturalaus reikalingumo veikia, bet pasiekiamas būna, tik per laisvą Dievo valią. 2 Kor. 5,17;

Kas Dievo malonės nežino ir jos nenori ieškoti, tas ją paniekina. Kristaus malonė, prie kurios esame pašaukti, randasi tik tikinčiame, bet nesujungus ją su Dievu, ji lieka nevaisinga. Todėl mūsų tikėjimas priklauso prie darbo ir žodžio malonės kurią niekaip atskirti negalima. Tikėjimo pasekmės išplaukia iš malonės, iš jos gauna tikėjimas pilnos reikšmės ir gyvybės apturėjimą. Povilas sako, kad tikėjimas, ne tik

ir visi sunkiai serga. Ji pati yra labai suvargusi. Nusamdykit dėl jos slaugytoją ir kokią moterį, kuri galėtų išvirti jai valgį. Kada pas ją įeisite, paskaitykite jai 23 psalmą ir pasimelskit. Tai padarę sužinosite, kur yra dangus.

Kitą dieną pamokslininkas susitiko vėl miestelyje turtingąjį fermerį. Farmeris buvo linksmas, iš jo veido matėsi pasitenkinimas, o iš jo akių spindėjo tikras džiaugsmas.

— O, ponas Jones, — sušuko jis, — aš padariau, kaip tamsta man patarei, todėl aš dabar esu linksmas, ir žinau, kur yra dangus!

Suvargusios našlės, sergančių jos trijų kūdikių veideliai, kada jų akys išvydo fermerio dovanas, rodė jam tikrąjį dangų.

Kristus — tikrasis nuramintojas.

Viename Londono viešbutyje sėdėjo žmogus. Jo veidas rodė liūdesį, o iš akių tryško nepasitenkinimas. Ant rankos pasirėmęs jis kažką giliai galvojo. Įėjęs svečias klausė jo:

— Kas per priežastis yra Tamstos nuliūdimo?

— Vistiek Tamsta man negalėsi padėti! — trumpai atsakė jis.

— Tamsta turi ieškoti kokių nors pramogų išsi-
blaškymui, turi ieškoti kokio nors džiaugsmo ir skausaus juoko, kuris prašalintų visą liūdesį.

— Tai man nieko nepadės!

— Klausyk, Tamsta! Eik šiandien vakare į teatrą, ten gastroliuoja garsiausias pasaulio komikas (juok-

tikslas Dieviško veikimo, bet pati priežastis, kuri tarpininkauja parodydama kas yra Jėzus ir ką Jis daro. Gal. 2,17; Rom. 3, 24, 25, 28, 5,9.

g) Dieviškos malonės reikšmė tikėjimui.

Per Kristaus kraują Dievas Jį padarė lyg malonės sostu. Kristus, kaip malonės tarpininkas yra nuo Jo mirties ir nuo mūsų tikėjimo prigulmingas. Jis kaip malonės tarpininkas perdavė mums savo kraują, kad mūsų tikėjimą jį atkreiptų. Kristus yra Dievo veikimo eiga ir davėjas bei įsteigėjas mūsų tikėjimo. Todėl Povilas ir padaro išvadą, kad tikėjimą apturėjome per Dievo malonę, o jį turėdami paliekame pakiusnūs Jam.

h) Ypatiškas Povilo tikėjimas.

Kadangi tikėjimas yra visko branduolys ir akstinas, tai Povilas ant jo deda ypatingą svarbumą, ir jis tikėjimą atskiria nuo visų kitų veikimų: kaip meilės, vilties, atgailos ir pažinimo. Didžiausios reikšmės turi tikėjimas ir tikėjimo eiga visus kitus veikimus pamatuoja, formuoja, stiprina ir padaro pažįstamus. Tikėjimas iškyla iš visų esančių žmoguje vidujinių veikimų, nes jis mus riša su Kristumi ir per jį suvienijimą su Dievu įgvijame. Visa kas žmoguje yra randasi iš tikėjimo ir tikėjimui tarnauja. Povilas pats gyveno santykiyje su Kristumi, ne kūnu bet dvasia ir iš to santikio jis viską išvedė. Todėl jis skelbė atgailą, neatsižvelgdamas į skelbimo griežtumą, taip kad jo linksmioji tikėjimo linksmybės vis tik viską nugalėjo ir visur išsiskverbė. Povilas nesiekė etiško noro, kuris mums prie darbo šaukia ir niekad jos neišėjo iš savo religinių apsiribojimų, nes jo religija tai tik tikėjimas į Kristų buvo.

Tokiu būdu Povilas tik per tikėjimą savo asmen-

darys) Garrickas. Jei ir niekas Tamstos palinksminti negalėjo, tačiau Garrickas tai puikiai padarys!

Nuliūdusis atsikėlė, labai nusiminęs pažvelgė į savo ramintoją ir sakė:

— Žmogau, aš pats esu komikas Garrickas!

Koks stebūklas! Didysis komikas, kuris kas vakarą tūkstančius žmonių iki ašarų juokina, savo širdyje turėjo gilų liūdesį ir skausmą. Kada tūkstančiai žmonių juokiasi, kada pasaulis gyvena žemiškuose džiaugsmuose, vistiek ateina laikas ir jį kanina gilus liūdesys ir nusiminimas, jį graužia nuodėmė ir mirties baimė. Tokiais atvejais niekas neduoda nuraminimo, kaip tik vienas Jėzus Kristus!

Rodykite Kristų!

Vienoje Romos bažnyčioje prie lubų yra pritvirtintas gražus, aukštos vertės meno kūrinys. Nors ir būdamas tokioje viešoje vietoje, tačiau visų lankytojų negali būti matomas dėl ivairių kitų jį užstojančių daiktų. Kad jį galėtų matyti visi lankytojai, ant vieno stalo yra padėtas veidrodis, kuriame aiškiai matosi šis gražusis paveikslas. Tokiu būdu turi galimybės kiekvienas " pamatyti ir pasigėrėti jo grožiu.

Ko galime mes pasimokinti iš šio aprašymėlio? Pasaulis negali Jėzaus matyti. Tikintieji, dievobaimingieji turi būti kaip veidrodis, kuriame atsispindi Kristus ir jo dorybės. Jei netikintieji aiškiai matys Kristų tikinčiuose, tai jie norės matyti Jį patį ir Jo tiesą.

nybę tokia išugdė ir tokio didelio darbo gyvenime pasiekė, kuris pilnas savyje vieningumo.

(ch) Santrauka Povilo tikėjimo.

Trumpai suglaudus Povilo tikėjimą galima apibūdinti dar šiaip, arba padaryti šias išvadas: Sulig Povilo Dievas tikėjimą dovanojo žmonėms (Pil. 1,29). Tikėjimo dvasia yra Šventa Dvasia ir ji sukelia tikėjimą ne tik tuose, kuriems Kristus apsiėmė, bet ir tuose, kurie miršta dėl Kristaus (2. Kor. 4, 11—13). Prie tikėjimo veda Dievo žodis, o tie kurie neklauso Dievo žodžio negali būti tikinčiais. Tik skelbiant Dievo žodį galima žmones vesti prie tikėjimo ir apsąkiant evangeliją sukelti ir sutvirtinti tikėjimą. Pasauliui atnešė tik Kristus tikrą tikėjimą ir todėl jis yra pasauliui aukščiausi dovana. Tikėjimas yra Dievo malonės dovana, nes jo užsitarnauti negalima. Pas Povilą tikėjimo objektas Viešpats Dievas (Rom 4,5). Dievas apsiėmė Kristui, Kristus apreiškė Dievo valią. Tikėjimo esmė Povilas laiko asmenišku aktu į Kristų nuo kurio pareina gyvenimas. Povilui tikėjimas yra pilnas, visiškas pasidavimas Dievui be jokių sąlygų. Žmonės pasiduodami Dievui susijungia su Juo ir pildo Jo valią. Tikėjimas nežino ir nepripažįsta jokių paliepiimų ir yra laisvas nuo įstatymo (Gal. 3—5) Tikėjimo gyvumas, veiklumas reiškiasi per meilę, o iš meilės išplaukia geri darbai.

Tikėjimo paklusnumas pasireiškia taip, kad mes savo viduje pritariam apreiškėjai Dievo valiai. Ap-skritai Povilas tikėjimą visada jungia su išteisinimu, o išteisinimą su išganymu ir nuodėmių atleidimas gaunamas vien tik per Kristų. Įstatymas žmogų pasmerkia, malonė išgano. Tikrai tikis turi būti susiliejęs su Kristumi ir jis turi gyventi Kristuje, o Kristus gyvena jame.
(Bus daugiau.)

Aukščiausiasis pašaukė į mūsų D-jos Waldybos darbuotoją ir Kintų skyriaus pirmininką

Mitą Dreizi

Stūdintiems artimiesiems tariame Jėzaus žodžiais:

Už esmi priskelimas ir gyvastis, kurs į mane tik, gyvs bus, norint ir numirtų.

Ev. Szw. Jono 11, 25

Jaunųjų Sandora
Klaipėdoje

Žinios.

Norvegija.

— Mirė Norvegijos evangelikštosios bažnyčios vyriausiasis vyskupas Osloje, Dr. Lunde. Jis buvo 73 metų amžiaus. Vyskupas Lunde daug pasidarbavo Norvegijos evangelikštos bažnyčios labui. Ypatingai jis rūpinosi šventadienio mokyklomis ir evangelikštos misijos tarp pagony reikalais.

Austrija.

— Evangelikų Draugija Austrijoje šaukia Velnų laikų metais didelį susižadavimą — konferenciją Vienoje, aptarti tautos evangelikštos misijos reikalus. Austrijoje jau kelinti metai iš eilės vyksta dideli staiciumi perėjimai iš Romos katalikų į evangelikų tikybą. Todėl Austrijos evangelikška bažnyčia susirūpino, kaip aptarnauti tuos „naujus“ evangelikus dvasiniai, nes trūksta evangelikų kunigų.

Kaunas. Liet. Ev. Liut. Konistorija pirmame savo posėdyje š. m. vasario mėn. 9 d. padarė tokius pakeitimus: Nuo š. m. kovo mėn. 1 d. kun. Jekelį iš Žvyrų perkėlė į L. Naumiestį. Žvyrų parapiją pavėdė aptarnauti kun. Stanaičiui. Kun. Wagnerį atleido iš Pakruojaus filijos adm. pareigų ir paskyrė Raseinių parapijos Administratorium. Pakruojus pavėsta aptarnauti kun. Lejieriui. Sudargą pavėsta administruoti Gen. Super. Stokai, o Gargždus prof. Dr. Gaigalaičiui.

Kaunas. Lietuvių Evangelikų Sąjungos Kauno liuterionų skyrius 20 metų nepriklausomybės sukakties minėjimą pradėjo vasario 16 d. 9 val. Kauno parapijos liuterionų bažnyčioje iškilmingomis pamaldomis. Pamaldose liturgiją laikė kapel. kun. Szernas, o tai dienai pritaikintus pamokslus pasakė kun. Pauperas ir prof. kun. Sakubėnas. Pamaldose grojo karo inwalidų dūdų orkestras. Be to, Kauno parapijos lietuvių liuterionų choras labai gražiai pagiedojo teletą giesmių. Į iškilmingas pamaldas buvo prisirinkusi pilna bažnyčia žmonių.

12 val. minėjimas buvo tęstamas toliau Szancziuose, kur lietuvių evangelikų sąjungos Kauno liuterionų skyriaus nariai kartu su kitomis tautiškomis organizacijomis dalyvavo kino „Saturn“ šalėje surengtame Szanczių tautiško darbo tautos komiteto iškilmingame posėdyje. Lietuvių evangelikų sąjungos Kauno liuterionų skyriaus nariai 20 metų nepriklausomybės proga ginklų fondui paaukojo 50 litų. Tai gražus darbas, kuriuo ir kiti lietuvių evangelikų sąjungos skyriai turėtų pasiekti.

— Vasario 20 d. 12,30 val. 32 pradžios mokykloje (Vntauto Pr. 24) įvyko lietuvių evangelikų sąjungos Kauno liuterionų skyriaus suorganizuotoje sekmadienio vaikų mokyklėlėje vaikų pamaldėles. Į šias vaikų pamaldėles atsilankė 32 vaikuciai. Kun. Pauperas jiems pasakė atitinkamą pamokslą ir vaizdžiai išaiškino iš biblijos pasakaitytus Dievo žodžius. Vaikams šios pamaldėles labai

patiko ir sekanti kartą jie žadėjo su savim atsivesti savo draugus ir pažįstamus. Įsteigus šią sekmadienio mokyklėlę ir lietuvių evangelikai turės kur savo vaikucius pamokyti Dievo žodžio. Šios mokyklėlės trūkumas Kaune labai buvo jaučiamas, nes kai kuriose mokyklose, kur evangelikų vaikuciai staicijus yra mažas, ev. tikyba nedėstoma.

Vaikų pamaldėles dabar bus kiekvieną sekmadienį 12,30 val. 32 pradžios mokykloje. Tėvai, kurie dar ši kartą savo vaikucius į šias vaikų pamaldėles neatšvedė, turėtų juos kitą sekmadienį atsiųsti, nes žmogui tikyba yra visa ko pagrindas.

Tauragė. Š. m. vasario mėn. 13 d. įvyko Liet. Ev. S-gos Tauragės Skyriaus visuotinas susirinkimas, kuriam mokytos p. Vicks laikė paskaitą: „Koks turi būti lietuvių evangelikų jaunimas“. Paskaitoje nurodė, kad mūsų jaunimas turi daug ir blogų papročių ir dėl jų be reikalo išmeta savo sunkiai uždirbtą uždarbį. Dėl girtuokliavimo, kortų lošimo ne vienas lieka elgeta, kenczia jų šeimos ir totie žmonės tampa sunkia našta visuomenei, kuriai prišeina globoti visokius pawargėlius. Girtuoklių vaikai būna silpnesni, blogiau mokosi, greičiau užsikrecia įvairiomis ligomis. Nusikaltimų daugiausiai padaro irgi girtuokliai. Kalėjimuose sėdi daugiausiai kalinių tik iš girtuoklių. Ragino tėvus, kad savo vaikus labiau nuo tokių blogų papročių draustų; žiūrėtų labiau į vaiko palinkimus, plėstų geriau jau iš jaunų dienų jo palinkimus, pawyždžiui, vaikas turi palinkimą tapti statium — jam reikėtų ir leisti tuo tapti, arba, vaikas nori būti mokytoju, tėvai turėtų stengtis vaiką mokinti. Vaikas, jeigu jis siekia mėgiamo užsiėmimo jo, sieks su noru, rūpinis tuo ir stengsis toje srityje daugiau žinių igauti ir toliau. Ir tada mažiau laiko turės visokiems blogiems papročiams atsiduoti.

Susirinkusieji paskaita buvo labai patenkinti ir pageidavo, kad daugiau tokių paskaitų būtų.

Skyriaus išdininkas pranešė apie išdo būklę. Vėjų, palyginus reikia daug, nes skyrius užlaiko vaikų darželį, dabar dar skyrius įsteigė bažnytinį orkestrą, kuris irgi daug kainuoja. Skyriaus nariai pageidauja, kad skyriaus valdyba darytų žygių įsteigti nors ir mažą vaikų prieglaudą. Nesant vaikų prieglaudos, našlaicziai, paduodami visai pašaliniams žmonėms, kuriems rūpi tik kiek tiek pelnyti, bet vaiko auklėjimu mažai rūpinasi. Kas svarbiausia, kad lietuvių evangelikų vaikai auklėjami švietimoje dvasioje. Naujų narių išrašė 18. Susirinkimas pradėtas ir baigtas giesme.

Dalywawės.

Tauragė. Š. m. vasario mėn. 20 d. laikė kunigas P. Dagys Tauragėje kariams pamaldas. Nors tą dieną lietuviams buvo laikomos tik nuo 10,30 val., bet kadangi šveczio atvykimas buvo paskelbtas iš anksto sekmadienį, tai žmonij, nežiūrint blogo kelio, susirinko pilna bažnyčia. Pamaldų iškilmes pagražino 7 p. orkestras. Kunigas Dagys kalbėjo apie Aukščiausio suteiktą lietuvių tautai didžią malonę, apie Dievo, tėwynės ir artimo meilę, ir apie didį savo tautos sūnų pasiaukojimą atiduodant savo gywybę už tėwynės ir brolių laisvę. Po pamokslu padarius kunigui tam tikrą įvadą, sustojus visiems maldingiesiems, kariuomenės orkestras sugrojo Szopeno gėdulo maršą žu-wusijų laiswės kowotojų garbei. Grojant minėtą gėdulo maršą apėmė žmones šwentas ir kilnus jausmas, taip, kad daugeliui parapijiecių akyje pasirodė ašaras. Tame momente daug kas prisiminė karo metu pergyventus wargus ir nelaimes. Motinėles liejo gailias ašaras už savo brangius sūnus, kurie savo gywybę atidawė už tėwynės ir sa-wiškijų laiswę.

Pasijėmė iš diewiškios gywybės wersmės, brangiai laiswės kelionei naujos jėgos, išsikirstė parapijieciai geriausioje nuotaitoje.

Tauragieškiai pageidauja, kad kun. Dagys dažniau aplankytų Tauragės parapiją ir pasikwiestų karo orkestrą.

Parapijietis.

Wištytis. 1937 m. Wištyčio ew. liut. bažnyčioje užsą-
lytos 36 poros ir susituokė 24 poros; gimė ir pakrikštyta
36 berniukai, 31 mergaitė; konfirmuota 46 berniukai ir 34
mergaitės; mirė 55 asmenys; komunistų buvo 1383 as-
menys. Pajamų parapija turėjo 5 592,45 lt.; išleista
6 114,34 lt. Wien bažnyčios ir klebonijos remontui išleista
1 200,— lt. Kadangi dauguma parapijiečių gyvena iki 20
km. nuo bažnyčios, norima Gražiškioje statyti maldos
namus, tik trūksta lėšų. 1937 metais atlaikytos 4 kapinių
ir mišijos šventės, dalyvaujant parapijos chorui. Be to
kun. sen. Titelbacho atlikta rinkto kunigo M. Bumbulio
introdukcija kartu su warpo šventinimu, kurį domanojo
Klaipėdos Krašto Gustavo-Adolfo Draugija. Viešpats
teweda Wištyčio parapiją ir 1938 metais wiensybės ir
taikos keliu į šviesesnę ateitį.

Turbarkas. Vasario 16 d. Lietuvos Repriflausomybės
20 metų minėjimą, Turbarke ewangelikai pradėjo pamal-
domis. Pamaldas laikė kun. Stanaitis, ragindamas tautos
laisvės proga surašti tikrąją laisvę ir savo sielai. Susikau-
pimo minute prisiminta juvusieji už Lietuvos Repriflau-
somybę. 15 wal. Saulės d-jos šalėj įvyko bendras wių
organizacijų šventės minėjimas. Ewangelikus atstowawo
ir kalbą pasakė kun. Stanaitis.

U. p.

Smalininkai. Š. m. wario 16 d. Lietuvos Repriflau-
somybės dvidešimties metų minėjimo proga, Smalinin-
kiečiams wėl teko išgiršti lietuwišką pamaldas. Pamal-
dose organizuotai dalywawo lietuwiškos organizacijos ir
skaitlinga wišumenė. Pamaldas laikė kun. Stanaitis, kuris
čia jau iš sausio 15 d. yra pažįstamas. Kun. Stanaitis
pasirūžo tą dieną atlaikyti dwejas pamaldas: Smalinin-
kuose 9,30 wal. ir Turbarke 11 wal.

U. p.

Kawoliai. Sekmadienį, wario 20 d. pas Ramonaitį
Kawoliuose įvyko Aukštųjų „Jaun. Sandoros“ metinis
narių susirinkimas, į kurį buvo atsilankęs D-jos Waldybos
atstowas p. Pėteraitis su pranešimu apie „J. S.“ veik-
imą wišame Klaipėdos krašte ir perskaitė Kun. Lic. Pau-
pero paskaitą: „Nacionalizmas ir krikščionybė“. Škyriaus
pirm. E. Ramonaitis padarė škyriaus veiklos metinę ap-
žvalgą. Į waldybą įrinkti: Ramonaitis iš Kawolių, Kal-
niškytė iš Manklaukių, Dittūnas iš Zardwiečių, Szwontė
iš Kūgelio ir Anskolis iš Zardwiečių. Atstowais į suwa-
žiamą įrinkti: Ramonaitis ir Dittūnas. Susirinkimas
baigėsi giesme.

ts.

Aglonėnai. Wietinio „J. Sandoros“ škyriaus metinis
susirinkimas įvyko sekmadienį, wario mėn. 20 d. Aglo-
nėnų mokykloje. Į ši susirinkimą buvo atsilankęs ir atsto-
was iš D-jos Waldybos p. Tendys. Pagiedojus giesmę
tapė renkami atstowai į „J. S.“ škyrių atstowų suwa-
žiamą. Įrinkti p. Pėžius, p. Szneideris, p-lė Genytė ir
p-lė Žilmiškytė. Waldyba palięka ta pati, tik įrinktas nau-
jas sekretorius. Nutarta greitu laiku sušaukti choro pamoką
ir pradėti lawintis naujų giesmių. Po susirinkimo susirinko
nariai pas pirm. p. Pėžių Kantwonuose pasiklausyti „Jaun.
Sandoros“ radio walandėlės.

Klaipėda. Lietuvos 20 m. Repriflausomybės šventės
proga wario mėn. 16 d. „Jaun. Sandora“ surengė radio
walandėlę. Tai dienai pritaikintus žodžius pasakė „J. S.“
pirm. p. E. Purwinas. „J. S.“ choras pagiedojo atitinka-
mų giesmių ir trūbininkų orkestras išpildė feletą muzi-
kalinių weifalų.

Wario mėn. 20 d. surengė „Jaun. Sandora“ religinę
radio walandėlę. Tikybinę prafalbą pasakė sak. Karalius.
„J. S.“ wnyų choras pagiedojo išpūdingų giesmių ir buvo
padeklamuota krikščioniškų eilėraščių. Ta proga buvo
prisiminta ir mirusio „J. S.“ D-jos Waldybos nario p.
Miko Dreijio.

— Wario mėn. 13 d. sekmadienį, „Sandoros“ šalėje
įvyko „Jaun. Sandoros“ Klaipėdos škyriaus metinis wi-
suotinas narių susirinkimas. Susirinkimas pradėtas bendra
giesme. Po to buvo paskaityta feletas žodžių iš Szw. Raš-
to. Sak. Karalius sukalbėjo maldą. Susirinkimą atidarė
škyriaus waldyba. pirmininkas W. Pėteraitis. Idomią paskaitą
laikė lekt. Kūjus. Po paskaitos buvo renkama nauja šky-
riaus waldyba. Naujon waldybon įrinkti: Szaitis, Pur-
winas, Tendys, Jurgaitytė, Legaitis, Ašmnytė. Be to iš-
rinkti atstowai į „J. Sandoros“ škyrių atstowų suwa-
žiamą kuris įvyks š. mėn. 27 d. Klaipėdoje, ir išfelta fe-
letas kitų klausimų.

Susirinkimas baigtas nuoširdžiais linkėjimais naujai
waldybai, malda ir bendra giesme.

G. Pts.

„Jaunųjų Sandoros“ škyrių atstowų suwažiamas.

Š. mėn. 27 d. sekmadienį, 2 wal. po pietų Klaipėdoje
„Sandoros“ šalėje Palangos gatwė 19a įvyks „Jaunųjų
Sandoros“ škyrių atstowų suwažiamas. Ta proga jau
šeštadienį, 3 wal. po pietų prasidės „J. S.“ darbuotojų
kursai ir wakare 8 wal. įvyks Jaunųjų walandėlė su mu-
zikaline dalimi, į kurią laukiame atwykstant daugiau
šweczių.

Wišus prijauciančius šweczius širdingai kwiecziamė
į minėtus parengimus atsilankyti.

Kaunas. Į Kauną atwyksta Szjungos tarptautiniam
draugingumui per bažnyčias plėsti sekretorius prof. Dr.
Siegmund-Schultze ir skaitys paskaitą: ekumeninis krikš-
cioniškių bažnyčių bendradarbiawimas socialiniam gy-
wenimui gerinti ir tarptautinei taikai plėsti. Paskaita
įvyks kowo 6 d. 17 wal. Karininkų Romowės mažojoje
šalėje.

— Kowo 6 d. 17 wal. 32 pradžios mokykloje šaukiamas
lietuwių ewangelikų szjungos Kauno liuteroniu škyriaus
narių susirinkimas, kuriame maloniai sutiko prof. Žalkaus-
kas ir inž. Bulota papasakoti savo kelionės išpūdžius. Ne-
seniai jie buvo išwytę bewėik 2 mėnesius į šiltus kraštus,
kaip Afriką, Italiją ir kitus ir galės daug tą naudingo ir
idomaus pasakoti iš lankytų kraštų kultūros, gyvenimo
įslygų, papročių ir kita. Tai yra idomu ir naudinga
kiekwienam žinoti. Lietuwiai ewangelikai turėtų šios
progos nepraleisti ir į ši susirinkimą gausiai atsilankyti.
Susirinkime be to bus aptariami ir kiti lietuwių ewange-
likų klausimai. Sei kam wienas ar kitas klausimas rūpi,
tai susirinkimo metu yra proga wiša tai pasakoti ir tarpu-
šawnyje iššaiškinti.

Naujos knygos.

Iš spaudos išėjo „Naujųjų amžių Bažnyčios Istorija“,
parašyta prof. D. P. Jakubėno. Išleido Wytauto Didžiojo
Uniwersiteto Ewangelikų Teologijos Fakultetas Kaune
1936 m. Tai to paties autoriaus trecioji dalis Bažnyčios
Istorijos ewangelikams. Pirmoji dalis — senųjų amžių ir
antroji — widurinių amžių jau išleista seniaus. „N a u -
j ų j ų a m ž i ų B a ž n y č i o s I s t o r i j a“ išleista gra-
žiai ir turi 262 puslapius. Gale pridėta „Index Nominum“
— leidinyje pažymėti wardai. Kaina nepažymėta. Weifa-
las autoriaus širiamas Prahos Hušo wardo Ewangelikų
Teologijos Fakultetui, kaip dėkingos pagarbos ženklas, už
Teologijos Daktaro laipsnio suteikimą autoriui. Szitą wer-
tingą lietuwių kalba leidinį priwaleėtų išgiti kiekwienas
ewangelikas lietuwis inteligentas.

Užsakymus priima redakcija, kiekwiena pakto ištaiga ir laiškininkai. Užsakant redakcijoj laikraščio kaina: metams 2 litai,
½ m. 1 litas ir ketwircziui m. 50 centų. Užsakant pakto ištaigoje, kaina 2 litai 30 ct., pusėt m. 1 lit 30 ct. ir ketwircziui m. 80 ct.
Peldžia Lietuwų Ewangelikų Susiwienijimo Bažnytinis komitetas. Redaguoja Kun. P. D a g ų s. — Spaudė: „Lituania“, Klaipėda,
Palangos gatwė 23-24. — Rankraščius ir užsakymus prašome siųsti šiuo adreju: Klaipėda „Lituania“, Dagiai.